

§ 7.

Til de i tjenestemandsløven optagne bestillingstillæg, der hidtil med hjemmel på bevillingslov har været dyrtidsreguleret, ydes med virkning fra 1. april 1952 samme procenttillæg som i § 6 fastsat for finanslovhonorarerne.

Til de fra ikrafttrædelsen af tjenestemandsløven af 6. juni 1946 gældende bestillingstillæg, som ikke hidtil har været dyrtidsreguleret, ydes med virkning fra 1. april 1952 et tillæg, der fremkommer som forskellen mellem de til enhver tid gældende procenttillæg til finanslovhonorarerne og det fra tjenestemandsløvens ikrafttrædelse gældende honorartillæg på 40 pct.

Til bestillingstillæg, som er fastsat efter 6. juni 1946, og som hidtil ikke har været dyrtidsreguleret, ydes et tillæg, der fremkommer som forskellen mellem det til enhver tid gældende procenttillæg til finanslovhonorarerne og det på tidspunktet for bestillingstillæggets fastsættelse ydede tillæg til disse honorarer.

Bestillingstillæg, der ydes i henhold til finansloven samt i henhold til lov nr. 200 af 12. april 1949 om det kommunale skolevæsens styrelse og tilsyn, reguleres på tilsvarende måde som foran angivet for de i tjenestemandsløven optagne bestillingstillæg.

§ 8.

Denne lov træder i kraft den 1. april 1952.

Bemærkninger til lovforslaget

Efter at lov nr. 113 af 22. marts 1951 om midlertidigt løntillæg til statens tjenestemænd er udløbet pr. 31. marts 1952, har der mellem finansministeren og statstjenestemændenes 3 centralorganisationer samt Danmarks lærerforening været ført forhandling om fortsat ydelse og eventuel forhøjelse af det nævnte tillæg, idet man samtidig på baggrund af den i folketingets lønningsudvalgs betænkning af 20. marts 1951 indeholdte eenstemmige udtalelse vedrørende den stedfundne lønnivellering for de mellemste og højeste lønninger har drøftet, hvilke foranstaltninger der måtte være rimelige til imødegåelse af denne nivellering.

Under de nævnte forhandlinger er der opnået enighed om for finansårene 1952—53 og 1953—54 at søge lovfæstet den i nærværende lovforslag omhandlede lønordning, for hvis enkeltheder der nærmere er redegjort i nedenstående bemærkninger til de enkelte paragraffer.

Til § 1.

Siden 1. januar 1948 har der med hjemmel i lovene af 30. oktober 1948, 23. november 1949, 27. maj 1950 og 22. marts 1951 været

ydet statstjenestemændene et midlertidigt løntillæg, der har haft til formål i et vist omfang at ophæve den siden ikrafttrædelsen af tjenestemandsløven af 6. juni 1946 stedfundne forskydning i forholdet mellem den gennemsnitlige timefortjeneste for faglærte og ufaglærte arbejdere i det private erhverv og de for tjenestemandsansatte arbejdere gældende lønninger.

Det midlertidige løntillæg har siden 1. april 1950 været fastsat til et beløb, der for pensionsgivende lønninger på indtil 4 000 kr. har svaret til 6 ordinære reguleringstillægsportioner à 120 kr. og for pensionsgivende lønninger på 4 000 kr. og derover til 6 portioner à 3 pct. af den samlede pensionsgivende lønning, dog højst 1 500 kr. årlig.

Siden vedtagelsen af loven af 22. marts 1951 har udviklingen medført, at det må anses for påkrævet dels at søge lovgivningen om ydelse af et midlertidigt løntillæg til statstjenestemændene forlænget, dels at overveje, i hvilket omfang der måtte være grundlag for at forhøje tillægget. De faktorer, der herved må tages i betragtning, er dels de ved det nu vedtagne mæglingforslag af marts 1952 bevirkede lønforbedringer af